

Честъ-та (Фортуна), прѣдстоява на добро-то и на зло-то. Прѣдставляватъ ѿ като една слѣпъ женъ съ крылаты нозѣ. Съ една-тъ си ногъ тя стои възъ едно колело, кое-то безпрѣстанно ся върти, а другъ-тъ си дръжи въ въздуха. Римляни-ти ѿ изображаватъ не съ колело и крыла но само съ пълный рогъ и съ лопата. Фиг. IX. ѿ представлява съ голи рѣцѣ, рѣга въ една рѣкѣ да държи а кормчія въ другъ-тъ, на кого-то колело-то показва символически легкий ходъ на случая.

Случая изображавать тако речи сѣщо така; само тыль-тъ на главъ-тъ му е съвършено плѣшивъ, и на чело-то му има само единъ пашкулъ коса. (фиг. IX).

Млъчяніе-то ся почита като единъ богъ, подъ имя Харпократъ и Сигаліонъ. Изображавать го съ прѣстъ на уста. Отъ него ся учи какъ да ся млъчи кога-то трѣбува, а това не е по-малко мѣчно отъ да ся говори добръ.

Сънъ-тъ, сынъ на ношъ-тъ и братъ на смръть-тъ, е баща на сънища-та. Дворецъ-тъ му е една глѣбока пещеря, дѣ-то слънце не пробива, и дѣ-то извѣтрѣ было посѣто съ макъ. Изображавать го правъ съ крыла, старецъ, облѣгнатъ на тояга-та си и заспалъ (фиг. IX.) Сънища-та лѣтятъ около му, и Морфей, неговый чиновникъ, варди едно глѣбоко млъчяніе въ туй тъмно жилище.

Истина-та е дъщеря на Врѣмя-то, а майка на Добродѣтель-тъ. Изображавать ѿ съ чръты като младъ дѣвойкѣ, безъ облѣкло, права на дѣно-то на единъ кладенецъ: тя дръжи оглядало въ рѣцѣ. (Виждъ. фиг. X).

Свѣнливостъ-та имала храмове у Римъ и у